

Dossier de premsa

Josep Cisquella, *Es prega tocar*

Romà Vallès, *Memòria*

ESPAI
VolART
BARCELONA

ESPAI
VolART2
BARCELONA

FUNDACIÓ
VILA CASAS

La Fundació Vila Casas convoca els mitjans de comunicació a la roda de premsa de presentació de les noves exposicions temporals dels espais Volart i Volart 2, dedicades als pintors Josep Cisquella (Barcelona 1955-2010) i Romà Vallès (Barcelona, 1923).

Sota el títol de Josep Cisquella *Es prega tocar*, les comissàries de la mostra, Fina Caus, Mercedes Durbán i Glòria Bosch, plantegen retre un sincer homenatge a l'artista que aconseguí assemblar vida i obra en un intent de poetitzar allò que, en aparença, tan sols és matèria. A través d'una vintena d'obres elaborades entre la dècada dels noranta i l'any 2010, l'exposició gira entorn la nuesa del buit en les seves múltiples representacions.

Representant del corrent pictòric del nou realisme, el treball de Josep Cisquella combina la seva formació científica i la seva vocació pictòrica, a la que es dedicaria d'ençà els darrers anys de la dècada dels vuitanta. El vessant científic li permetria ser pioner en l'aplicació de les noves tecnologies al seu

treball pictòric; unes obres que utilitzen recursos com el de *Trompe - l'oeil* i creen certa confusió en l'espectador que sent una necessitat imperiosa de palpar les nombroses textures que ofereixen. De fet, l'artista reivindicà –com apunta Contxita Oliver en el text del catàleg- *la potencialitat del tacte*; una premissa que l'ha acompanyat al llarg de la seva trajectòria i que es nodriria dels

informalistes, i més concretament, de Tàpies, pel que fa l'elaboració d'una trama textural que recorre la superfície dels seus treballs.

L'apropiació d'elements estrets del món quotidià, influència del fotorealisme americà i de l'art pop, que posteriorment l'artista embolcalla sota una lleugera pàtina de poètica subtil, cospa la fugacitat d'un instant.

Un temps que s'esvaeix amb la mateixa immediatesa que esdevé presència i que s'esmicola per entre les voreres, els fanals, l'asfalt o els murs d'un *no-lloc*, des d'on es projecten ombres d'objectes que en la seva presència abasten l'absència.

Malgrat l'aparença de pintura hiperrealista, el treball de Cisquella va més enllà de la simple aparença i formula interrogants que situen l'espectador en el llindar que delimita realitat i ficció. Les

ombres, l'òxid, les esclatxes i l'erosió es materialitzen en la superfície pictòrica i evidencien *la permanència de la imminència*.

LLISTAT D'OBRES EN L'EXPOSICIÓ

Taula de logaritmes I	162 x 114 cm	Mixta/tela	1993
Taula de logaritmes II	162 x 114 cm	Mixta/tela	1993
<i>Vegetation</i>	114 x 162 cm	Mixta/tela	2001
Buc	220 x 160 cm	Mixta/tela	1994
Asfalt Manhattan	97 x 146 cm	Mixta/tela	1992
Asfalt BCN III	97 x 146 cm	Mixta/tela	1990
Passeig de Gràcia	160 x 220 cm	Mixta/tela	1999
Jazz Club	114 x 195 cm	Mixta/tela	2004
<i>Advertisement of Pepsi</i>	146 x 97 cm	Mixta/tela	2004
<i>Cupboard</i>	200 x 150 cm	Mixta/tela	2006
<i>Fire Escape</i>	195 x 97 cm	Mixta/tela	2001
Doble Triàngle	114 x 195	Mixta/tela	1990
<i>Shadow</i>	97 x 146 cm	Mixta/tela	2006
<i>Water</i>	146 x 97 cm	Mixta/tela	2006
<i>Moving Staircase</i>	195 x 114 cm	Mixta/tela	2001
Vaixell atracat	195 x 114 cm	Mixta/tela	1996
Sense títol (obra inacabada)	114 x 194 cm	Mixta/tela	2010
Sense títol (obra inacabada)	96 x 147 cm	Mixta/tela	2010
<i>Endless</i>	130 x 195 cm	Mixta/tela	2000
Proa al vent	145 x 300 cm	Mixta/tela	2004
Ombra i pòrtico blau	120 x 250 cm	Mixta/tela	2004

JOSEP CISQUELLA

Selecció de texts

(...) La raíz estética de su pintura fue combatir su vocación de exactitud y cálculo con el simulacro de la exactitud y el cálculo. Pero nunca le oíríais decir una pedantería semejante porque le daría un ataque de risa que alguien en sus cabales se tomase en serio ni su pintura ni a él mismo. Porque lo más serio de todo era jugar e imaginar, proyectar y ensayar nuevos encuadres y materiales: su taller no era un taller, era un laboratorio para que la pintura recrease las grietas y rugosidades del asfalto o la corrosión del óxido -rojizo, ocre- en los cascos de los buques anclados. Fueron esos algunos de sus motivos más herméticos, aunque el más hermético de todos lo reservó para los números y las tablas de logaritmos (los estudiantes de la Politécnica quizá no supieron que la tapa de sus carpetas reproducía una de esas tablas). La pintura debía tener algo de desafío transgresor para ser algo más que ilustración. A Cisquella no le pega nada haberse ido tan pronto, ni le encaja en absoluto la ausencia que deja. Los profundos miopes vamos a ser nosotros.

Jordi Gracia, *El País*

Las baldosas de las aceras del paseo de Gràcia tienen un poder hipnótico sobre el paseante. Por más que levantes la cabeza y te esfuerces en mirar al cielo o a los ojos asustados de las mujeres enamoradas con las que te cruzas, siempre hay un momento en el que acabas fijándote en el suelo, atraído por la potencia del diseño gaudiniano. Para un visitante, ésa es una sensación agradable, pero para los barceloneses puede resultar agobiante. El día de San Valentín, paseando por la acera derecha del paseo con la intención de enamorarme de alguien (una mujer, a ser posible), sufrí una sobredosis de baldosa gaudiniana y me refugié en Vinçon, más específicamente, en la sala Vinçon, minisala de exposiciones. Creía estar a salvo cuando me di cuenta de que la exposición, que termina mañana, estaba dedicada al pintor Josep Cisquella, un valor consolidado en el mercado internacional del hiperrealismo. Y allí, justo delante de mí, había un cuadro precioso en el que podía verse la sombra de una farola modernista reflejada sobre una extensión de baldosas gaudinianas y con un título que no dejaba lugar a dudas: *Passeig de Gràcia* (ficha técnica: 200 x270 cm, técnica mixta sobre tela).

La sensación de vértigo, curiosamente, desapareció, quizá porque, a diferencia de lo que ocurre cuando paseas por las aceras, el diálogo entre las baldosas se establece a una altura más natural y uno puede fijarse en los detalles sin necesidad de andar pisando lo que observa ni bajar la cabeza. Para certificar estas diferencias, apenas intuidas, salí corriendo al paseo, pisé unas cuantas y constaté que prefería ver las baldosas pintadas por Cisquella que pisar su versión original.

Es, me temo, un signo de nuestros tiempos: nos resulta más cómodo e interesante la representación artística de la realidad que la realidad misma, aunque esta realidad sea, a su vez, artística. Regresé, pues, a la exposición. Sólo hay 12 cuadros, lo cual también puede interpretarse como un homenaje a los pequeños formatos. La idea de instalar una sala de arte en una tienda tan enorme y visualmente variada como Vinçon es un acierto. Todo parece ideado para dar continuidad a una sucesión de estímulos: 1) el paseo de Gràcia es un estímulo para Barcelona, 2) sus aceras son una forma de especialización visual dentro del mismo marco del paseo, 3) Vinçon actúa como un oasis comercial dentro de la monumentalidad del paseo, 4) para refugiarse y encerrarse en un paréntesis dentro de esta sintaxis comercial, la sala Vinçon ofrece otro reducto menor en el que, hasta mañana, pueden verse 5) unos cuadros que hablan, entre otras cosas, de un paisaje que está a muy pocos metros de donde se exponen. Son demasiadas coincidencias geométricas para pasarlas por alto. Prescindiendo de los valores de la exposición relacionados con el efecto intimidatorio del azar, los cuadros merecen ser vistos por sí mismos. Además de las rugosas reproducciones de asfaltos y aceras transitadas, la exposición incluye algunas sombras de bicicleta reflejadas sobre muros erosionados en los que, a veces, aparece un anuncio de alguna marca de bebida alcohólica. En la breve nota informativa editada para la ocasión, leo que Cisquella practica "un hiperrealisme matèric amb materials sintètics". Suena a sustancia psicotrópica extraterrestre pero define bastante bien la naturaleza, más viva que muerta, de unos cuadros que producen en quien los mira el primario e inconfesable deseo de tocar la tela, violando así uno de los más sagrados mandamientos del arte (...).

Sergi Pàmies- El País

(...) Atraído desde sus inicios por una estética de lo nimio y lo fragmentado, de aquello "que el ojo de tanto mirarlo apenas percibe" (en palabras de María Lluïsa Borràs), dedicó sus primeras exposiciones a plasmar estampas de asfalto urbano - y el espectador se quedaba muy dubitativo sobre si era asfalto de verdad o recreación de asfalto-, de alcantarillas, adoquines, baldosas, escalones de acera... El suelo de las ciudades, sobre todo Barcelona y Nueva York, se convertiría en uno de sus filones temáticos recurrentes y un auténtico "sello de la casa" para los coleccionistas de su obra. Trabajó después sobre los efectos de la herrumbre y de ahí elaboró una de sus series más felices, que él bautizó como de "marinas industriales", en los que recreaba los cascos de los buques anclados, cuya pintura roja multiplica sus tonos por el efecto del óxido y el salitre, obteniendo efectos de notable intensidad poética.

(...) Fascinado, como el japonés Tanizaki, por el efecto de las sombras, hizo de ellas otro hilo conductor en su trayectoria. Y creó decenas de cuadros con sombras de sillas, lámparas o plantas proyectándose contra paredes de interior; y de bicicletas o escaleras portátiles sobre muros de la calle, a los que incorporaba ventanas de madera, persianas metálicas y en los últimos tiempos, fragmentos de anuncios publicitarios que intensificaban la hiperrealidad matérica. "Las sombras de Cisquella ilustran de forma elegante la dicotomía de la presencia y la ausencia. Es un pintor de la luz, específicamente de la intensa luz mediterránea", ha escrito la crítica estadounidense (...).

Katherine Sartorius.

Per la seva banda, l'Espai Volart 2 presenta l'exposició *Memòria* dedicada al pintor **Romà Vallès** que, comissariada pels historiadors i crítics d'art Glòria Bosch i Ricard Planas, pretén evidenciar la rellevància d'un dels precursors de l'abstracció lírica a l'estat espanyol i representant de l'informalisme a Catalunya.

Amb una important formació en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i havent visitat els epicentres europeus de l'art, on va poder conèixer les noves tendències artístiques, Romà Vallès va iniciar-se en la pintura abstracta l'any 1955. Començava així una trajectòria que ha fugit de les modes imperants per atendre, tan sols, la seva pròpia veu. Contemplar el conjunt de les obres exposades a l'Espai Volart2 ens aporta una visió de conjunt que, malgrat centrar-se en una de les

tècniques més recurrents del pintor, el collage, evidencia la necessitat vital de l'artista a mostrar-se totalment nu i enfrontar-se a la nuesa inhòspita de la tela. Assetjar-la, empastifar-la, manipular-la,

la, impregnar-la, acariciar-la...deixar, en definitiva, que la gestualitat del traç s'expandeixi fins a arribar a copsar l'ànima.

La força del gest, última responsable en el procés de gestació de les taques matèriques, esdevé un nexa de connexió entre la forma i el pensament; una simbiosi que possibilita la convivència d'allò que percebem i allò que rau a l'interior de l'ésser humà.

Tot i mantenir una continuïtat creativa en la taca i el color, la trajectòria de Romà Vallès es pot dividir en múltiples etapes, dividides en sèries.

Des de la inicial *Cosmogonies* fins a *Heràclit*, realitzada recentment, Vallès travessa l'informalisme, el nou realisme i l'abstracció, deixant clar el seu esperit creador que l'ha portat a ser valorat en el mercat nacional i internacional i a realitzar nombroses exposicions, tant individuals com col·lectives.

D'altra banda, cal esmentar l'estreta vinculació que l'artista establí amb la vessant pedagògica de l'art. Des de la càtedra de l'institut, l'artista aprofundeix i experimenta les múltiples possibilitats que germinen de la contemplació i l'experimentació. Romà Vallès va ser un dels que va formar part del grup d'artistes del Museu Contemporani de Barcelona des de la seva fundació el 1959 i va saber combinar la seva passió pictòrica amb la docència, exercint de professor a l'Escola Massana, on va ser catedràtic d'institut, i a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona.

A partir dels anys setanta, Romà Vallès va viure entre la seva ciutat natal i la població turolense de Calaceite, molt propera a la frontera catalana i on ha estat molt estimat i va ser anomenat fill predilecte de la localitat.

A banda de la vintena d'obres que contempla l'exposició i que parteixen de finals de la dècada dels cinquanta fins a l'actualitat, la mostra inclou un documental dividit en tres parts, el primer dels quals situa l'artista en el context social i històric; el segon se centra en el procés de creació –i esdevé un fet excepcional, doncs mai va permetre que se'l molestés en el seu entorn de treball i, per últim, una tercera part consagrada al fons bibliogràfic i documental del pintor i a la seva dedicació a l'estudi i anàlisi de la pedagogia de l'art a la que es dedicaria durant anys.

LLISTAT D'OBRES EN L'EXPOSICIÓ

Homenatge a Picasso	146 x 114 cm	Mixta/ tela	2010
Homenatge a Man Ray	146 x 114 cm	Mixta/tela	2010
Homenatge a Durero	162 x 130 cm	Mixta/tela	2011
Homenatge a Miquel Àngel	130 x 97	Mixta/tela	2011
Collage	200 x 100 cm	Mixta/fusta	2008
Homenatge a Sucre	100 x 80 cm	Mixta /tela	2009
Collage	200 x 100 cm	Mixta/fusta	2008
Collage	200 x 100 cm	Mixta/fusta	2008
Homenatge a la Sagrada Família	90 x 70 cm	Mixta/tela	2009
<i>Mundo roto I</i>	116 x 89 cm	Mixta/tela	1965
<i>Mundo roto II</i>	116 x 89 cm	Mixta/tela	1965
<i>Mundo roto III</i>	116 x 89 cm	Mixta/tela	1965
<i>Mundo roto IV</i>	116 x 89 cm	Mixta/tela	1965
Collage	200 x 100 cm	Mixta/fusta	2008
Collage	200 x 100 cm	Mixta/fusta	2008
Homenatge a El Greco	162 x 130 cm	Mixta/tela	2011
Autoretrat I	130 x 162 cm	Mixta/tela	2011
Autoretrat II	162 x 130 cm	Mixta/tela	2011
Homenatge a Leonardo	162 x 130 cm	Mixta/tela	2011
<i>Mundo roto</i>	65 x 47 cm	Mixta/paper	1965
Homenatge al 1900	200 x 100 cm	Mixta/tela	1965
<i>Los dibujos de Isabel</i>		Mixta/paper	dels 18 mesos als 10 anys
El vent	114 x 162 cm	Mixta/tela	1978
<i>Mundo roto</i>	72 x 57 cm	Mixta/paper	1965

ROMÀ VALLÈS

Selecció de texts

Un cercle tancat, perfecte, per la seva coherència i alçada és el que configura, en el seu conjunt, l'obra de Romà Vallès, on cada realització concreta inclou els valors i el significat de tot, així com el tot adquireix el caràcter orgànic, de cos definitivament tancat i obert, que és propi de tot allò que es viu.

J. Corredor-Matheos

Maneres de pensar, confrontacions, fins i tot noves rebel·lies contra el món, món que li ha imposat (acceptant-la ell per un temps) la seva iconografia, es gesten en la seva ànima. I la història del seu art seguirà obrint capítols mentre la seva vida continuï, i en el color i en la forma trobi el mode més exacte, sinó el millor, de satisfer aquest "home interior", aquest implantat remot, abaixat, que si utilitza un animal com a vehicle a la terra, és només perquè les tres dimensions i la matèria ho exigeixen, no perquè no pogués, caient cap amunt, acabar sent només un àngel.

Juan- Eduardo Cirlot

A la puresa juvenil i a l'atreviment de l'època blanca, succeeix un moment madur, en el qual com si temés caure en un pecat d'angelisme, el pintor cerca el color, el confort de sentir-se abrigat, de tocar un color, una presència pròxima, les ombres compactes del que és corpori.

Alexandre Cirici Pellisser

Hi podem veure la mateixa tensió, la mateixa voluntat, gran, de superar un estadi inicial de caos primigeni, sempre latent. Mai no acabarà de resoldre, afortunadament, aquesta oposició entre construcció i regressió; entre raó, i també intuïció ordenadores d'una banda, i abandó entròpic, dissolució formal i material.

Juan - Eduardo Cirlot

La pintura de Romà Vallès procedeix saltant. Són com graons: allò real se li lliura a cops, o és ell, el creador, el que entra en el món en descobriments successius.

J. Corredor-Matheos

Ha recollit les preocupacions de la seva època: el moviment modern, l'informalisme, l'espacialisme i la Nova Realitat, i en cadascuna d'aquestes etapes ha trobat un llenguatge propi i ha creat un sender nou. Aquest és per a nosaltres, el valor de Romà Vallès.

Alexandre Cirici Pellicer

En tot moment, la pintura de Romà Vallès compleix perfectament les exigències de l'"abstracció lírica", definides així per Pierre Restany: "La creació lírica procedeix per il·luminacions. El gest pictòric és la manifestació essencial d'un individu totalment integrat en el procés universal. No hi ha solució de continuïtat entre l'emoció i l'acte de pintar.

Juan-Eduardo Cirlot

Dades biogràfiques

Exposicions individuals

2010 "Summertime" Campton Gallery, New York, NY.
2009 Caldwell Snyder Gallery, St. Helena, CA.
2008 Campton Gallery, New York, NY.
2007 La Sala Vinçon, Barcelona, Spain.
2006 Towards Reality, Caldwell Snyder Gallery, San Francisco, CA.
2005 Recent Paintings, Campton Gallery, New York, NY.
2004 Roadside Advertisements, Caldwell Snyder Gallery, San Francisco, CA Trajan Gallery, Carmel, CA.
2003 Painting is Easy, Campton Gallery, New York, NY.
2002 Soliel Intense, Caldwell Snyder Gallery, San Francisco, CA.
2001 Exhibition New European Artists, Sothebys Gallery, Amsterdam, Holland.
2001 Stairs & Windows, Caldwell Snyder Gallery, New York, NY.
2000 Outside-In, Caldwell Snyder Gallery, San Francisco, CA.
1999 Shadows, Caldwell Snyder Gallery, New York, NY.
1998 Ombres, Galeria Àmbit, Barcelona, Spain.
Cadaqués, Galeria Carlos Lozano.
1997 Pintures a Nivell del Mar, El Far, Barcelona, Spain.
1996 Línia de Flotació, Galeria Àmbit, Barcelona, Spain.
1995 Abstracció Matemàtica, Sala Transcurs UPC, Barcelona, Spain.
Naus Mercants, Museu d'Art Modern de Tarragona, Spain.
1994 Correlacions, Galeria Àmbit, Barcelona, Spain.
1992 Magidson Gallery, Aspen, CO. Òxids, Galeria Ramon Sardá, Barcelona, Spain.
1991 Galeria Arcs & Cracs, Barcelona, Spain. New York at Groundlevel, Magidson Gallery, New York, NY.
1990 Cota Cero, Galeria Ynguanzo, Madrid, Spain.
1989 Asphalt, Galeria Alfonso, Alcolea Barcelona, Spain.

Exposicions col·lectives

2010 Caldwell Snyder, San Francisco, CA.
2009 Caminos Contemporáneos, El Quatre Sala d'Art, Granollers, Spain.
1999 Caldwell Snyder, San Francisco, CA.
Campo & Campo Gallery, Amberes Belgium.
Realisme a Catalunya, Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona, Spain.
1997 Galeria 3 punts, Barcelona, Spain.
Realisme d'Avantguarda, Galeria Lluçia Homs, Barcelona, Spain.
1996 Art Frankfurt, Germany.

Galeria Àmbit.

1995 Art dans La Ville, Saint Étienne, France.

Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, Spain. Retrat de Barcelona, Spain. Galeria Alter Ego, Barcelona, Spain.

1990 Art Cologne, Germany, With Galleries: Inge Beacker, Cologne, Germany.

Fisher Fine Art, London, UK.

Ynguanzo, Madrid, Spain.

1989 Vinçon, Barcelona, Spain.

Seleccionat en exposicions internacionals d'art

2010 Art Madrid 2010,

El Quatre Sala d'Art.

2005 San Francisco International Art Expo, CA.

2004 Merrill Lynch Arte-Americas, Miami, Florida.

2003 San Francisco International Art Expo, CA.

2003 Art Chicago, IL.

2003 Art Cologne, Germany.

2002 San Francisco International Art Expo, CA.

2002 Art Chicago, IL.

2001 Art Miami, FL.

ESPAI
VolART
BARCELONA

ESPAI
VolART2
BARCELONA

CAN
FRAMIS
BARCELONA

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

FUNDACIÓ VILA CASAS

Oficines

Carrer Ausiàs Marc, 20, pral.
08010 Barcelona
Tel. 93 481 79 80
fundacio@fundaciovilacasas.com
www.fundaciovilacasas.com

Espai Volart / Volart 2

Carrer Ausiàs Marc, 22
08010 Barcelona
Tel. 93 481 79 85
espaivolart@fundaciovilacasas.com

Can Framis

Carrer Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
Tel. 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
Tel. 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

Palau Soltterra

Carrer de l'Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
Tel. 972 761 976
palausoltterra@fundaciovilacasas.com